

[Fogh Rasmussen]

et par udvalg og overvejer forbrugerbeskyttelsen på de nævnte områder? Var det ikke bedre at afvente resultatet af disse udvalgs arbejde?

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg er enig med hr. Fogh Rasmussen i, at hans spørgsmål om godkendelse eller ikke godkendelse kan han få yderligere bekræftet i mit svar i udvalget. Det er jeg til enhver tid klar til.

Når hr. Fogh Rasmussen så taler om kissejav, må vi jo nok sige, at der er unægtelig gået nogle år, hvor vi ikke har taget fast ejendom med. Jeg troede egentlig, jeg havde besvaret hr. Fogh Rasmussens spørgsmål tilfredsstillende ved at erindre om, at vi ikke taler om ejendoms erhvervelse; men all right, vi fortsætter diskussionen i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.

[Af Alfred Hansen (DR) og Lawaetz (FP)].

(Lovforslag nr. L 112. Fremsat 19/12 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Erling Jensen):

Folketinget skal nu for fjerde gang inden for de sidste to år behandle et forslag om ophævelse af den offentlige repræsentation i bankernes og sparekassernes bestyrelser. De tre tidligere helt tilsvarende forslag, som i

lighed med nærværende er blevet fremsat af medlemmer af fremskridtspartiet og/eller Danmarks retsforbund, blev alle ved førstebehandlingen afvist af ordførerne for partier, der tilsammen udgjorde et flertal her i folketinget.

Forslagsstillerne anfører i bemærkningerne til lovforslaget, at indsættelsen af bestemmelserne om de offentlige repræsentanter i bank- og sparekasseloven var et udtryk for, at folketingets flertal havde den opfattelse, at banker og sparekasser ikke løser de samfundsmæssige opgaver på tilfredsstillende måde. Denne udlægning er ikke rimelig. Baggrunden for at indføre den offentlige repræsentation i pengeinstitutternes bestyrelser fremgår af betænkning af 14. marts 1974, afgivet af folketingets erhvervsudvalg, og i øvrigt af besvarelsen af en lang række spørgsmål fra folketingets erhvervsudvalg. Heraf fremgår, at formålet er at medvirke til, at almindelige samfundsmæssige interesser og hensyn holdes for øje i pengeinstitutternes virksomhed, at fremme den af lovgivningsmagten formulerede erhvervspolitiske lovgivning og at styrke efterlevelsen af den af samfundet gennem Danmarks Nationalbank fastlagte pengepolitik.

Man siger i forslaget, at reglerne om offentlige repræsentanter ikke er samfundsnyttige og derfor bør afskaffes. Det er en påstand, som efter min opfattelse ikke kan holde for en nærmere prøvelse, men ifølge sagens natur kan man naturligvis ikke beregne nytteværdien. Værdien af denne store og meget bredt sammensatte kreds af offentlige repræsentanter beror på en række faktorer af mere ideel karakter. Ordningen med offentlige repræsentanter er blevet administreret ud fra det grundsynspunkt, at formålet er at sikre, at også andre synspunkter kan komme til orde i pengeinstituttets forretningspolitik end dem, der udgår fra kredsen af aktionærer eller garanter, som vælger den øvrige bestyrelse. Det er af værdi, fordi banker og sparekasser ikke alene er erhvervsvirksomheder, men også virksomheder, der i deres arbejde er med til at gennemføre en del af samfundets penge- og kreditpolitik og erhvervs politik.

Det offentlige repræsentant har en stærkere stilling over for pengeinstituttet end de øvrige bestyrelsesmedlemmer, fordi han er uafhængig af valg af generalforsamlingen.